

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/161/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119348121
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6119348121.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: Autoservis RMK, s.r.o., Prievidzská 786/74, 972 51 Handlová, IČO: 44 283 172, zastúpeného AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 258,98 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Košice I, č.k. 31Cb/71/2019-137 zo dňa 8. júna 2020 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok pre zmeškanie Okresného súdu Košice I, č.k. 31Cb/71/2019-137 zo dňa 8. júna 2020 a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom pre zmeškanie rozhodol tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 258,98 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 258,98 eur od 24.10.2018 do zaplatenia a to všetko do 15 dní od jeho právoplatnosti. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % .

2. Rozhodol tak o žalobe podanej na upomínacom súde (Okresný súd Banská Bystrica) odôvodnenej nasledovne : Dňa 16.7.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle H. H., X. : PD XXXFK, ktoré v čase škodovej udalosti patrilo spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s.. Predmetnú škodovú udalosť spôsobil vodič iného motorového vozidla, ktorého bolo povinne zmluvne poistené za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla u žalovaného. Škodová udalosť bola žalovanému nahlásená a ten ju zaregistroval pod číslom 8005871071. Vzhľadom na poškodenie motorového vozidla si poškodený dal svoje vozidlo opraviť v servise Autoservis RMK, s.r.o., t.j. u žalobcu. Náklady na opravu vozidla boli 3.419,13 eur s DPH (2.849,28 eur bez DPH) a táto suma bola následne uplatnená u žalovaného faktúrou č. 201800254. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 9.10.2018 žalovaný oznámil poškodenému, že dňa 8.10.2018 bolo ukončené šetrenie poistnej udalosti a bol mu predložený výpočet výšky plnenia. Suma priznaná a uhradená žalovaným bola iba vo výške 2.590,29 eur. Na základe vyjadrenia likvidátora boli priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 20 eur/NH s DPH a primerané náklady na lakovací materiál. Nepriznaná suma 258,98 eur bola poškodeným postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 10.6.2019.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, a to v odpore proti platobnému rozkazu, navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdil, že vystavená faktúra mu nebola doručená a uplatnený nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Poukázal, že žalobca nešpecifikoval základné údaje - napr. ani len o priebehu škodovej udalosti a ďalších realizovaných úkonoch, ktoré sa jej týkali. Niektoré síce vyplývajú z príloh žaloby, čo však vzhľadom na znenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku nie je postačujúce. Ďalej

žalovaný namietal aktívnu legitímáciu žalobcu. Tvrdil, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený bol teda dlžníkom žalobcu a nemohol tak so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením Zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením tak došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka a ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V Zmluve o postúpení pohľadávky zároveň absentuje konkrétny prejav vôle postupcu postúpiť pohľadávku a aj samotný predmet Zmluvy o postúpení pohľadávky je podľa žalovaného rozporuplný, nejasný a v konečnom dôsledku nie je presne špecifikovaný. Poukázal na oznámenie, ktoré predložil žalobca, v zmysle ktorého žalovaný riadne a dostatočne uviedol zdôvodnenie vykonaného krátania plnenia. Uviedol, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané a nedôvodné.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 34, 35, 37, 39, 442 ods. 1, 443, 524, 526, 797 ods. 3, 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré obsahujú pojem právneho úkonu, prejav vôle a jeho výklad, náležitosti právneho úkonu, absolútnu neplatnosť právneho úkonu, spôsob a rozsah náhrady škody, určenie výšky škody, úpravu zmluvy o postúpení pohľadávky, oznamovaní povinnosť postupcu, právo na poistné plnenie, omeškanie dlžníka a nároky z toho plynúce. Ďalej podľa §§ 4 ods. 1, 2 písm. b); 11 ods. 6, 7, 8; 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ZoPZP), o práve poisteného voči poisťovateľovi, povinnostiach poisťovateľa v súvislosti s prešetrovaním potrebným na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a povinnosti poisťovateľa nahradiť škodu poškodenému a podľa §§ 274, 275 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) o vydaní kontumačného rozsudku na pojednávaní a odôvodnení kontumačného rozsudku.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že podaním zo dňa 8.6.2020 žalovaný ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní dňa 8.6.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťažnosti a z dôvodu hospodárnosti konania (aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania) a s poukazom na pretrvávajúcu mimoriadnu situáciu a núdzového stavu vyhlásených v súvislosti s ohrozením verejného zdravia a ochorenia spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2. Uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a súhlasí s prejednaním veci aj s vyhlásením rozsudku vo svojej neprítomnosti. Navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca na pojednávaní dňa 8.6.2020 navrhol, aby súd rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že sú na to splnené zákonné podmienky.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas. Uviedol, že právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 8.6.2020 žiadal ospravedlniť neúčast' žalovaného a svoju neúčast' na pojednávaní dňa 8.6.2020, avšak predmetné ospravedlnenie považoval za oneskorené, pretože mu bolo doručené až v deň pojednávania a žalovanému nič nebránilo doručiť ho súdu už skôr. Poukázal, že právnomu zástupcovi žalovaného bolo predvolanie na pojednávanie doručené už 11.5.2020 a všetky dôvody uvedené v ospravedlnení z pojednávania existovali v čase doručenia predvolania.

7. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Proti rozsudku pre zmeškanie súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (§ 356 b) CSP). Uviedol, že vychádzajúc z dôvodovej správy k inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného, tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, v ktorej súvislosti poukázal, že v konaní nebol nečinný. Akcentoval, že podaním zo dňa 8.6.2020 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní nariadenom na deň 8.6.2020 z dôvodu neodkladných pracovných povinností, pracovnej vyťažnosti a z dôvodu hospodárnosti konania a tiež s poukazom na pretrvávajúcu mimoriadnu situáciu a núdzového stavu vyhlásených v súvislosti s ohrozením verejného zdravia a ochorenia spôsobeného

koronavírusom SARS-CoV-2. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania nemal a zároveň informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. To, že súd prvej inštancie nevyhodnotil predmetné ospravedlnenie ako včasné sa dozvedel až zo samotného rozsudku pre zmeškanie. Akcentoval, že je nesporné, že ospravedlnenie bolo súdu prvej inštancie preukázateľne doručené ešte pred pojednávaním. Dôvodil, že Komentár k Civilnému sporovému poriadku autorského kolektívu Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2016, 1004 s. k § 274 uvádza, že „Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania.“ Na základe vyššie uvedeného mal za to, že súd prvej inštancie vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného bez splnenia podmienok pre jeho vydanie, keďže v súdnom konaní bol aktívny, riadne ospravedlnil súdu svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku vo svojej neprítomnosti.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa 8.6.2020 žalovaný ospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Zdôraznil, že podľa komentára k Civilnému sporovému poriadku, C.H.BECK 2016 : „Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedlňuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na voľnej úvahe súdu.“. Uviedol, že neodkladné pracovné povinnosti a pracovná vyťaženosť nie sú v zmysle § 274 CSP vážnymi okolnosťami, navyše žalovaný tieto svoje tvrdenia ani nepodoprel napr. inými predvolaniami na pojednávanie konané v ten istý deň a v ten istý čas. Tvrdenia o pretrvávajúcej mimoriadnej situácii a núdzovom stave v súvislosti s ohrozením verejného zdravia a ochorenia spôsobeného koronavírusom SARS-CoV-2 tiež nie sú dôvodom, na ktorý možno prihliadať, pretože tento existoval už v čase doručenia predvolania na pojednávanie. Ďalej uviedol, že úprava rozsudku pre zmeškanie používa termín „vážne okolnosti“ ako ospravedlniteľný dôvod neúčasti, čiže musí ísť o okolnosti, ktoré nie sú bežné, ale sú vyššej intenzity. Vážne okolnosti je potrebné skúmať z objektívneho aj subjektívneho hľadiska, t.j. či prekážka bola predvídaná, možno odstrániteľná, pričom právny zástupca žalovaného ako advokát sa musí vedieť vysporiadať so situáciou pracovnej vyťaženosťi a vykonávať svoje povolanie tak, aby sa dokázal zúčastňovať na pojednávaniach, resp. aby vedel zabezpečiť zastúpenie svojho klienta na pojednávaní. Právny zástupca žalovaného má podľa informácie zo stránky Slovenskej advokátskej komory troch koncipientov, preto nie je zrejmé, prečo sa daného pojednávania nemohol zúčastniť niektorý z nich, prípadne prečo právny zástupca neudelil substitučné plnomocenstvo inému advokátovi, ktorú možnosť pripúšťa aj plnomocenstvo zo dňa 9.9.2019, ktorým žalovaný splnomocnil svojho právneho zástupcu na konanie v prejednávanej veci.

10. Ohľadne iných konaní vedených proti žalovanému žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný a ani jeho právny zástupca sa ich spravidla nezúčastňujú, čo je znakom ich pasívneho prístupu. Žalovaný je pritom poisťovací subjekt, obchodná spoločnosť, majúca pobočky po celom území Slovenskej republiky a zamestnávajúca takmer 2000 zamestnancov, medzi ktorými sú aj právnici. Preto je tu rad možností, ktoré mal žalovaný a jeho právny zástupca zamestnávajúci troch koncipientov, aby sa mohli zúčastniť pojednávania. Pokiaľ žalovaný uvádza, že bol v súdnom konaní aktívny, žalobca poukázal, že ani v odpore a ani vo vyjadrení žalovaný neuviedol nič, čo by malo preukázať dôvodnosť krátenia poisťného plnenia.

11. Žalovaný odvolaciu repliku nepodal, výzva súdu prvej inštancie s vyjadrením k odvolaniu mu bola doručená dňa 12.10.2020.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a § 380 CSP a dospel k záveru, že je dôvodné.

13. Žalovaný podanie odvolania odôvodnil odvolacím dôvodom podľa § 356 písm. b) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že tento odvolací dôvod je naplnený.

14. Odvolací dôvod podľa § 356 písm. b) CSP je daný vtedy, ak súd vyhovel žalobe rozsudkom pre zmeškanie napriek tomu, že neboli splnené podmienky pre vydanie takého rozhodnutia.

15. Osobitné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného z dôvodu, že sa nedostavil na pojednávanie, upravuje § 274 CSP, v zmysle ktorého na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak sú splnené nasledujúce podmienky : žalovaný sa nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

16. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP je osobitným druhom súdneho rozhodnutia. Predstavuje formu procesnej sankcie za pasivitu žalovaného, ktorá spočíva v nedostavení sa na nariadené pojednávanie.

17. Žalovaný rozsudok pre zmeškanie napadol odvolaním, v ktorom uviedol, že pre vydanie tohto rozhodnutia neboli splnené podmienky podľa § 274 CSP. Argumentoval, že podaním zo dňa 8.6.2020 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na 8.6.2020 a informoval súd, že súhlasí s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Zdôraznil, že ospravedlnenie bolo súdu prvej inštancie preukázateľne doručené ešte pred pojednávaním - teda včas.

18. Podľa potvrdenia o odoslaní podania bolo ospravedlnenie žalovaného z neúčasti na pojednávaní doručené súdu prvej inštancie dňa 8.6.2020 o 7:59 (viď. dátum a čas prijatia na č.l. 133 spisu), o 8:12:40 bolo právnomu zástupcovi žalovaného prostredníctvom systému elektronickej podateľne potvrdené doručenie ospravedlnenia súdu prvej inštancie (viď. doručka na č.l. 134 spisu). Keďže podľa zápisnice o pojednávaní sa pojednávanie začalo o 9:30 je zrejmé, že ospravedlnenie žalovaného bolo súdu prvej inštancie doručené pred jeho začatím a teda žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil včas.

19. I keď by dôvody, pre ktoré ospravedlnil neprítomnosť na pojednávaní boli žalovanému známe už v čase doručenia predvolania na pojednávanie, táto okolnosť nemá vplyv na skutočnosť, že ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní bolo včasné. Civilný sporový poriadok totiž neobsahuje úpravu obmedzení, do akého času od doručenia predvolania na pojednávanie musí sporová strana ospravedlniť svoju neúčasť na ňom. Avšak vzhľadom na zmysel a význam relevantných ustanovení Civilného sporového poriadku je včasné také ospravedlnenie neúčasti sporovej strany na pojednávaní, ktoré bolo doručené súdu najneskôr do začatia pojednávania.

20. Keďže v konaní pred súdom prvej inštancie neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, lebo žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie ospravedlnil včas, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

21. Vzhľadom to, že súd prvej inštancie rozsudok pre zmeškanie založil výlučne na právnom závere, že žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas bez toho, aby sa osobitne zaoberal tým, či neprítomnosť žalovaného bola ospravedlnená aj vážnymi okolnosťami na jeho strane, považoval odvolací súd argumenty žalobcu prezentované v odvolacom konaní týkajúce kritérií pre posúdenie vážnosti okolností ospravedlnenia neprítomnosti na pojednávaní pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne zaoberať.

22. V novom konaní súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).